

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(20. tammikuuta 2004)

Ravintolisiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 10. kesäkuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/46/EY on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä seuraavasti:

- Direktiivin 2002/46/EY ovat saattaneet osaksi kansallista lainsäädäntöään määrääjassa viisi jäsenvaltiota, jotka ovat Alankomaat, Belgia, Portugali, Ruotsi ja Tanska.
- Komissio lähetti 6. lokakuuta 2003 muille kymmenelle jäsenvaltiolle virallisen ilmoituksen kansallisten täytäntöönpanotoimien ilmoittamatta jättämisen vuoksi.
- Tämän jälkeen Espanja, Irlanti ja Yhdistynyt kuningaskunta ovat ilmoittaneet kansalliset täytäntöönpanotoimensa.
- Tällä haavaa direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on siis myöhässä seitsemässä jäsenvaltiossa, jotka ovat Italia, Itävalta, Kreikka, Luxemburg, Ranska, Saksa ja Suomi (myöhästyminen koskee ainoastaan Ahvenanmaan itsehallintoaluetta).
- Tilanteen vuoksi ei tällä hetkellä ole mahdollista antaa informatiivista kuvausta eri jäsenvaltioiden täytäntöönpanotoimista.
- Kun kyseisessä direktiivissä ei säädetä yhdenmukaistamistoimista tiettyjen alojen tai tuotteiden suhteen, tällaisten tuotteiden liikkumista sisämarkkinoilla koskevat yhteisön lainsäädännön yleiset säännöt ja varsinkin tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevat määräykset (EY:n perustamissopimuksen 28 ja 30 artikla). Näitä säädöksiä ja määräyksiä ryhdytään luonnollisesti soveltamaan liittymässä oleviin maihin niiden liittymishetkestä lähtien.
- Komissio vahvistaa direktiivin 5 artiklan 4 kohdassa sille annetun täytäntöönpanovallan nojalla ravintolisissä esiintyvien vitamiinien ja kivennäisaineiden enimmäismäärät. Tällöin on otettava huomioon työ, jota Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen tekee parhaillaan vitamiinien ja kivennäisaineiden suurimpien turvallisten raja-arvojen selvittämiseksi. Työ on määrä saada päätökseen vuoden 2005 aikana.
- Direktiivin 4 artiklan 8 kohdan mukaan komission on viimeistään 12. heinäkuuta 2007 annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus siitä, onko tarpeen vahvistaa erityissäännöt, jotka koskevat vitamiineja ja kivennäisaineita lukuun ottamatta sellaisten ravintoaineiden tai aineiden luokkia, joilla on ravitsemuksellinen tai fysiologinen vaikutus. Komissio ei ole vielä aloittanut työtä.

(2004/C 78 E/0597)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3482/03

esittäjä(t): Richard Corbett (PSE) komissiolle

(24. marraskuuta 2003)

Aihe: Yritysten ja niitä edustavien lakiasiantuntijoiden välisten asiakirjojen luottamuksellisuuden suojaaminen

Katsooko komissio, että yritysten ja niitä edustavien lakiasiantuntijoiden välinen kirjeenvaihto kuuluu asiakirjojen luottamuksellisuuden suojaamisen piiriin kartellien vastaisissa tapauksissa?

Jos komission vastaus on myönteinen, mikä estää yrityksiä järjestämästä kartelleja lakimiestensä välityksellä paljastumisen estämiseksi?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(8. tammikuuta 2004)

Komissio on täysin sitä mieltä, että yritysten ja niiden asianajotoimistojen välinen kirjeenvaihto voi olla oikeudellisesti luottamuksellista. Tämä näkemys vastaa myös Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä. Oikeuskäytäntö määrää kyseisen erioikeuden ehdot. Siten oikeuskäytännön mukaan asianajajan ja päämiehen välisen kirjeenvaihdon luottamuksellisuus on suojattu, mikäli yhtäältä tällaista kirjeenvaihtoa käydään päämiehen puolustuksesta ja sen edistämiseksi ja toisaalta päämies on kirjeenvaihdossa riippumattomien asianajajien kanssa eli asianajajien kanssa, joilla ei ole työsuhdetta kyseiseen päämieheen.

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksen toinen osa on komission mielestä erityisen tärkeä EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan tehokkaan täytäntöönpanon vuoksi. Edellä mainittu oikeuskäytäntö määrää ehtoja, joiden avulla pyritään estämään yrityksiä käyttämästä oikeudellista erioikeutta väärin. Asiakirjat on suojattu ainoastaan silloin, kun ne ovat kirjeenvaihtoa, jossa pyydetään asianajajan neuvoja puolustuksesta.

(2004/C 78 E/0598)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3486/03

esittäjä(t): Karl von Wogau (PPE-DE) komissiolle

(24. marraskuuta 2003)

Aihe: Pankkien tilisiirtoja koskevat maksut euroalueella

Tietääkö komissio, että rajat ylittävistä euromääräisistä maksuista annettua direktiiviä (EY) N:o 2560/2001⁽¹⁾ ei Espanjassa vieläkään sovelleta koko maassa? Mitä komissio aikoo tehdä asian korjaamiseksi? Miten kansalaiset voivat saada korvauksen pidätetyistä kuluista?

Eräs EU:n kansalainen siirsi Saksassa paikallisessa säästöpankissa olevalta tililtään 10 euroa Espanjassa Caja de Ahorros del Mediterráneoossa avaamalleen tilille. Espanjalaisessa pankissa hänen tiliään hyvitetiin kuitenkin vain 3,99 eurolla. Tilisiirto tehtiin 1. heinäkuuta 2003 jälkeen. Kun kyseinen henkilö tiedusteli asiaa espanjalaisesta pankistaan, hänelle ilmoitettiin, että ulkomaisista pankeista tulevista maksusuorituksista veloitetaan yleensä kuluja 2 promillea, vähintään kuitenkin 6,01 euroa. Kulut laskee pankin mukaan suoraan Banca España. Rajat ylittävistä maksuista annettua asetusta (EY) N:o 2560/2001 kyseisen espanjalaisen pankin virkailijat eivät tunteneet.

⁽¹⁾ EYVL L 344, 28.12.2001, s. 13.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(19. tammikuuta 2004)

Rajat ylittävistä euromääräisistä maksuista 19 päivänä joulukuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa säädetään, että rajat ylittävistä ja kansallisista euromääräisistä maksuista perittävien palvelumaksujen on oltava samat. Tätä periaatetta on sovellettu sähköisiin rajat ylittäviin euromääräisiin maksutapahtumiin 1. heinäkuuta 2002 alkaen ja tilisiirtoihin 1. heinäkuuta 2003 alkaen. Yksittäisen maksun tai tilisiirron arvo voi olla enintään 12 500 euroa. Asetuksen mukaan maksajan pankki voi pyytää asiakasta ilmoittamaan saajan kansainvälisen tilinumeron (International Bank Account Number, IBAN) ja pankkitunnuksen (Bank Identifier Code, BIC) ja periä lisämaksun, jos kyseisiä tietoja ei ilmoiteta.

Parlamentin jäsenen mainitsemassa tapauksessa saaja joutui maksamaan 6,01 euron palvelumaksun 10 euron tilisiirrosta Saksasta Espanjaan. Palvelumaksujen yhdenmukaisuutta koskevan periaatteen mukaan palvelumaksu on oikeutettu ainoastaan siinä tapauksessa, että se on sama kuin Espanjan sisäisestä vastaavasta tilisiirrosta perittävä palvelumaksu, ja tilisiirron suorittaneelle pankille on pyynnöstä ilmoitettu IBAN- ja BIC-koodit. Jos pankin työntekijä ei ollut tietoinen asetuksen säännöksistä ja kyseistä palvelumaksua kerrottiin sovellettavan "yleensä ulkomaisista pankeista tuleviin tilisiirtoihin", kyseinen pankki ei ilmeisesti sovelleta asetuksessa säädettyllä tavalla unionin sisäisiin ja kansallisiin euromääräisiin tilisiirtoihin samoja palvelumaksuja.

Mikäli tämä pitää paikkaansa, Espanjan viranomaisten pitäisi toteuttaa tarvittavat toimet asetuksen asianmukaisen ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi. Asetuksen 7 artiklassa säädetään, että asetuksen noudattaminen on varmistettava tehokkain, oikeasuhteisin ja varoittavin seuraamuksin. Komissio lähetti syyskuussa 2003 jäsenvaltioille kirjeen, jossa pyydettiin nimeämään asiasta vastaava kansallinen viranomainen ja jäsenvaltion toteuttamat toimet. Komissio on yhteydessä Banco de Españaan asetuksen epäilytä puutteellista soveltamista koskevissa tapauksissa.